

PISMA BRALCEV

Bil je čisto navaden oktobrski večer...

Zbor krajanov v KS Bizovik. Na dnevnem redu so točke, zanimive za vse krajanje. Zato tudi tolikšna udeležba ljudi najrazličnejših starosti, skoraj iz vsake hiše je navzoč vsaj eden. Ozračje v velikem prostoru gasilskega doma je zelo naelektreno. Najprej prijetno, pa vse bolj živahno in napeto. Nekaj podobnega je v zraku v poletnih popoldnevih, ko se priženejo nevihtni oblaki.

Naelektrjenost je iz točke v točko večja.

Najprej o gradbenih dovoljenjih za gradnjo novih sosesk v Bizoviku in za pozidavanje zemljišč med starim delom naselja. Razlaga občinskega plana je takšna, da je za ta predel naše občine predvidena zidava šole v prihodnjem srednjeročnem obdobju.

Razlaga: ni sredstev. Naslednja točka je gradnja kanalizacije in vodovoda. Zopet razlaga, da ni denarja in da se bodo omenjene stvari izvajale kasneje. V prihodnjem srednjeročnem obdobju.

In tako naprej. Vrtec kasneje, avtobusna zveza z mestom kasneje, telefon kasneje z velikim doplačilom...

Počasi dobiva človek občutek, da je za ta predel Ljubljane sila skromno, skoraj bi rekel mačehovsko odrazen kos kruha. Pa čeprav so neka-

tere stvari dokaj preproste in lahko rešljive. Seveda krajanje razumemo trenutno gospodarsko situacijo. Razumemo težave, ker ni sredstev, čeprav je bil podoben položaj tudi takrat, ko so sredstva bila. Zato ostaja občutek odrinjenosti in zapostavljanja.

Med temi problemi so tudi takšni, ki niso vezani toliko na denar, pa so v tem trenutku videti nerešljivi.

Denimo telefonski priključek. Ali je res potrebno odšteti tolikšno vsoto denarja (vsak krajan, ki bi hotel imeti telefon, bi moral odšteti sto tisoč dinarjev?! Ali ni v tej vsoti marsikaj sumljivega oziroma zasluzkarskega za delovno organizacijo, ki bi napravila priključek in zahtevala tolikšno vsoto?

Potem naprej. Kako je možno, da ima naselje s 1.100 prebivalci tako slabe avtobusne zveze z mestom? Zakaj morajo krajanje hoditi pol ure peš do avtobusa? Ali so utemeljene razlage Integrala, da bi avtobus sicer zavljal v Bizovik, pa ne more, ker da so ceste preozke? Najbrž ta razlaga ne drži, saj Integralov avtobus prav lepo odpelje in pripelje šolarje v šolo in iz nje.

Menda so prošnje, naslovljene na omenjeno delovno organizacijo že več kot 15 let, vedno naletele na gluha ušesa.

Sedaj, ko že čutimo pomanjkanje bencina, je postal problem še večji. Verjetno se bodo našli nekateri, ki bodo trdili, da pravzaprav takšen sprehod človeku še koristi. Moram reči, da včasih, zlasti ob lepih dnevih, res. Če pa prek njiv zapiha veter in te ob petih zjutraj dobro zmoči, da si potem ves dan premočen, potem temu ni tako in lepa hvala za takšno rekreacijo.

Zato prosim obe delovni organizaciji (podjetje za PTT promet in Integral) za odgovor, Integral posebno še, zakaj ni možno avtobus št. 13 usmeriti tudi prek Bizovika, oziroma podaljšati progo št. 9. Če ne morejo pripraviti pisnega odgovora, jih lepo vabim na naslednji sestanek naš KS.

Če se bomo morali odreči, kot že nekaj let, nekaterim perečim stvarim v Bizoviku, zakaj ne bi mogli z razumevanjem rešiti vsaj nekaterih.

Moral sem napisati teh nekaj vrstic. Zaradi sestanka tistega navadnega oktobrskega večera in zaradi vseh, ki živimo v KS Bizovik, tam na robu Ljubljane.

PETER BERGANT
PERIŠKA 19

Podjetje za PTT promet Ljubljana nam je poslalo naslednji odgovor:

»Za trditev, da bi moral vsak krajan Bizovika odšteti za telefonski priključek 100.000 din, ne vemo, odkod izvira. Telefonsko omrežje v tem delu občine še ni zgrajeno niti ni še izdelan projekt zanj. Šele po izdelavi projekta so znani stroški gradnje telefonskega omrežja, ki odpadejo na posameznika, če gradnjo financira krajevna skupnost.

Območje krajevne skupnosti začasno pokriva telefonska centrala Moste, kjer je trenutno še na voljo dovolj priključkov za vse zainteresirane v KS Bizovik (ok. 150).

Naj še dodamo, da je bila KS Bizovik podrobno seznanjena z možnostmi pridobitve telefonskih priključkov na svojem območju.

Zaradi zasedenosti zmogljivosti obstoječega omrežja v Bizoviku in ATC Dobrunje smo predlagali KS Bizovik, da se pridruži KS Hrušica — Fužine, ki je že naročila izdelavo tehnične dokumentacije.

Z Integralom — delovno organizacijo Ljubljanski potniški promet smo se dogovorili, da nam posreduje odgovor za objavo v prihodnji številki Naše skupnosti!

Uredništvo

NE — ZA
VAS ŠE NI
ODPRTO!

Zbirali smo se pred KD Španski borci in čakali na ključ, da bi pričeli z drugim sestankom po počitnicah in se menili o nadaljnjem delu. Zbralo se nas je razveseljivo število.

Marjan je prinesel ključ, pred sestankom pa nam je pripravil presenečenje.

Upravnik doma mu je namreč dovolil, da nas pripelje na odprtje likovne razstave, ki naj bi bile ob istem času kot naš sestanek. Krenili smo torej proti razstavnemu prostoru. Pred vodom nas je obšla svečana tišina in v polmračju smo se polni pričakovanja vzpenjali po stopnicah. Pa nas je ustavil eden izmed umetnikov: Ne, za vas še ni odprto! In nam ni dovolil naprej. Nič ni hotel slišati. Preprosto smo obstali sredi stopnic — in brez besed. Marjan je zaman iskal upravnika. Prostora bi bilo za vse...

Nekaj časa smo še oklevali in upali, da jim bo kanilo, da smo le prišli ogledat njihova dela. Pa nič! Obrnili smo se in odšli na sestanek. Začeli smo ga ogorčeni nad tem dogodkom, ki ni izpadel prav nič kulturno.

Po končanem sestanku smo se nekateri vrnili na kraj dogodka in — to pot, nihče ni stopil pred nas! Pričeli smo si ogledovati slike s svojevrstno vsebino in tehniko. Žal pa so nam pol veselja in zanimanja za ogled jemali bradati umetniki s svojimi ne preveč prijaznimi obrazi in glasnim govorjenjem v bifeju, kjer so se drenjali. Bili smo še vedno pod vtisom dogodka pred sedstankom.

Kako majhni in ubogi so mi bili videti v tistem prostoru, tako sami zase in le med seboj. Zakaj ne pride onile, ki me tako debelo gleda, in me vpraša, kaj mislim o njegovem delu, mi kaj razloži? Se mar boji kritike, hvala ali pa jaz sploh ne morem — ne znam ocenjevati te umetnosti? Če tako misliš, pridi in predstavi mi to...

Ne, še vedno sama strmin v sliko in si jo skušam razlagati sama. Morda je tako tudi prav. Za nekatere. Meni in najbrž tudi drugim iz naše skupine v domu, ki je bil zgrajen prav zato, da se v njem premočno srečujemo in spoznavamo različne dejavnosti, ni bilo prav! In nam tudi ne sme biti prav! Kam pa pridemo, če bomo drug drugemu govorili: Ne — zate pa še ni odprto — pozneje! In se zapirali vase?

REFERENT
ZA INFORMIRANJE
IN KULTURO
OO ZSMS KS SELO

Naše kleti — skladišča goriva

Pred dnevi me je ustavil znanec. Jezil se je in preklinjal to našo ureditev in naše gospodarstvenike. »Poglej! Res, dobili smo bone za bencin. A tiste dni pred tem! Čista groza. A mene niso. Še zadnji dan, preden sem dobil bone, sem bil ob 9. uri že na črpalki in čakal — pomisli — do pol dvanaestih sem čakal za tistih nekaj litrov goriva! Potem sem iz rezervoarja pretočil bencin v kanto in se takoj še enkrat postavil v vrsto! Ne, mene pa niso!«

In kam si shranil to gorivo? Sem ga vprašal.

Kam? V klet!

Toda — saj nisi še upokojen! Si tiste dni imel dopust? Kakšen dopust, iz službe sem skočil, menda ne bom zaradi tega jemal dopusta...

Pomislil sem na tiste delavce,

ki nikdar niso mogli skočiti med delom za kakršnokoli stvar, ker bi bil s tem moten, če ne celo ustavljen delovni proces v tovarni. A še isti trenutek mi je misel kot iskra preskočila na klet. Da, naše kleti so se spremenile v skladišča vnetljivih snovi. Vsi to opazujemo in smo tihi. Zaradi dobrih sosedskih odnosov? V sebi godrnjamo in tiho upamo, da se ne bo nič zgodilo, da ne bo nič hudega...

To pa ni več tovariško, to ni več obzirnost, to je samomorilsko podpiranje tistih, ki nam strežejo po življenju. Tu pa je tudi konec naše družbene odgovornosti do samozaste. In vsako molčanje o takih stvareh je pomoč kršilec predpisov o varnosti in kot tako tudi kaznivo. Sle-

herni od nas bi moral stopiti v stik z osebo, ki po svoji uradni dolžnosti skrbi za varno življenje krajanov. Ne smemo dopustiti, da bi bila »zaradi mirnih in dobrih sosedskih odnosov« ogrožena naša življenja, življenja vseh naših sosedov.

Tisti pa, ki spreminjajo kleti v skladišča goriva, morajo pomisliti na to, da se s svojo trenutno pohlepnostjo po ugodju, ki ga nudi avtomobil, sicer utapljajo v zadovoljstvu za volanom, nočejo pa vedeti, da s svojim ravnanjem spravljajo svojo okolico v nevarnost za življenja — samo zato, da bi lahko ob koncu tedna pokazali družbi, kako jim ta ne more do življenja!

DRAGO AHAC,
MOŠKRIČEVA 42

Adaptacija podstrešij
v stanovanja

Vse več je občanov, ki nimajo primerne stanovanja in vidijo rešitev tega svojega problema v adaptaciji podstrešja. Sklepajo, da je to najbolj ekonomična rešitev, saj vidijo pred sabo le zgrajeno hišo z velikim podstrešnim prostorom, ne pa potrebnih gradbeno-obrtnih del in ne kaj bo objekt kot celota z novim gradbenim posegom utrpel. Poleg tega jih vodi motiv, da so podstrešni prostori veliki tako, da bi bilo v njih lahko urejeno stanovanje za veččlansko družino; pa še v mestu so, kar je za večino ključnega pomena.

V Ljubljani je že bilo nekaj akcij, da bi podstrešne prostore preuredili v bivalne prostore, čemur je bil dan poseben poudarek na izvedbi umetniških ateljev. Dobro, da so se te akcije izjalovile, saj so bile premalo organizirane in nedorečene. Sedaj naj bi celotno problematiko obdelala posebna organizacija in podala smiselnost ter smotnost reševanja stanovanjskega problema s preureditvijo podstrešnih prostorov v stanovanja, predvsem v središču mesta. Pri dosedanjih preureditvah podstrešij v stanovanja pa ima gradbena inšpekcija že nekaj izkušenj, da lahko izluščimo nekatere probleme, ki jih je treba upoštevati pri tovrstnih posegih.

Hiše z velikimi podstrešnimi prostori so navadno starejše, podstrešja pa so projektirana na manjšo dopustno obtežbo kot drugi prostori v hiši. Strehe so brez toplotne izolacije in so le zaščita objekta pred atmosferskimi vplivi. Tudi komunalni priključki hiše in razvodi so dimenzionirani na obstoječe število stanovanj v hiši in so glede na porast uporabe posameznih komunalnih dobrin v mnogih primerih premajhni.

In kaj se dogaja pri preureditvi podstrešij v stanovanje?

Najprej mora interesent za prostore rešiti premoženjsko-pravne odnose z lastniki delov stanovanjske hiše in pridobiti pravico uporabe podstrešja. Ti prostori so bili do sedaj skupni del hiše in so služili vsem stanovalcem. S preureditvijo pa to pravico stanovalcem odvzamemo in v dosti primerih so ti tudi oškodovani. Interesenti za podstrešje to rešujejo na različne načine, tudi prek sodišča.

Pri projektiranju stanovanjskih površin nastopi naslednji problem: kako z obstoječo konstrukcijo pridobiti povečano koristno nosilnost stanovanjskih površin, zahtevano za stanovanjske prostore, kako pridobiti kolikor toliko uporabne prostore, saj je vezava ostrešja v samem prostoru, in tako spremeniti streho iz hladne na toplo izvedbo, saj bo na špirovcih pritjena toplotna izolacija in bo povsem porušena dosedanja gradbena fizika. Projektantje si pomagajo na različne načine: z ojačitvami, s preračuni dosedanje nosilnosti ipd. V vsakem primeru objekt kot celota komaj dosega prejšnjo stabilnost na potrebe obremenitve, napake pri izvedbi pa se pojavijo po vselitvi in jih mora navadno reševati širša družbena skupnost.

Največkrat nastopi še problem priključkov na hišne instalacije, kjer so potrebne ojačitve, predvsem pri elektroinstalacijah in

plinu. Dostopi do strehe oziroma kritine in dostopi do čistilnih vrat dimniških tuljav na prejšnjem podstrešju pa ostanejo skoraj vedno problematični. Dostopi do novih stanovanj so precej težki, saj so to stari objekti brez dvigal, z visokimi etažnimi višinami, tako da je novo podstrešno stanovanje navadno na taki višini, kjer bi bilo v novozgrajenem objektu za dostop obvezno vgraditi dvigalo. Podstrešna stanovanja imajo poleg idiličnih razgledov in občutka domačnosti tudi konstruktivno nerešeno površino, saj se v prostoru prepletajo razni konstruktivni elementi ostrešja instalacij in dimnikov ter imajo večkrat spremenjeno ali preskano višino poda. Ščasoma pa se pojavi še problem vzdrževanja kritine, ostrešja in dimnikov. Kritina ni tako lahko dostopna za zamenjavo kot pri prostem podstrešju, leseno ostrešje pa navadno hitreje propada kot pri hladni strehi.

Ureditev podstrešnih prostorov v stanovanjske ni torej skoraj nič cenejša od novogradnje, le ugodnejša je, ker dosti del lahko opravi stanovalci sam v svoji reži.

JANEZ DOLŽAN
SML — UIS-MI 8. 9. 82

ČESTITKE
OB JUBILEJU

Naš občan, španski borec, udeleženec NOB in nosilec Partizanske spomenice 1941, narodni heroj Stane Bobnar je 15. t.m. praznoval svoj 70. rojstni dan. Ob tem visokem življenjskem jubileju so ga na domu v Novem Polju, C. XIII-4 obiskali predsedniki — občinske skupščine Niko Lukež, OK ZKS Pavle Vinčičar, OK SZDL Aleš Kardelj in OO ZZB NOV Marjan Moškrič, mu čestitki k 70-letnici in mu zaželeli še mnogo zdravja in uspešnega vsestranskega družbenopolitičnega delovanja. Čestitkam se kot dolgoletnemu sodelavcu pridružuje tudi uredništvo Naše skupnosti.

Foto: DARJA JUVAN

SML — UPRAVA ZA INŠPEKCIJSKE SLUŽBE

Halo! 322-061

I ljubljčan se je nad mesarjem s prodajnega mesta Emona MIZ, tržnica Moste upravičeno pritožil. Ta mu je 2,7 kg telečjega stegna zaračunal 630 din namesto 535 din. Stranki je vrnil preveč zaračunani znesek in plačal mandatno kazen.

Ljubljanka je inšpektorju zatrjevala, da v poslovalnici Mercator Sadjje zelenjava, Povšetova 123 mesne izdelke in sire različno zaračunavajo in njihove cene stalno spreminjajo. Inšpektor je v trgovini našel več mesnih izdelkov proizvajalcev Vajda, Neoplanta, Venac, TMI, cene enakih proizvodov različnih proizvajalcev pa se precej razlikujejo (tako je na primer posebna salama Vajda Čakovec 198,19 din, proizvajalec Neoplanta pa 128,20 din za kg). Zato morajo v trgovinah poleg cen izdelkov nujno označiti tudi proizvajalca, kar so v tej poslovalnici tudi storili. Stranke pa v dvom spravljajo tudi močno različne cene enakih izdelkov.

UIS — MI 10. 82

Prepotrebna asfaltna
dopolnitev v Polju

Zdaj, ko se v novem upravnem posloplju ob Zadobrovske cesti v Polju končno odpira tudi težko pričakovana bančna poslovalnica, je čas opozoriti na ustrežnejši hodniški dostop.

Ob dograditvi posloplja je investitor lepo uredil parkirišče in ob njegovi cestni stranici tudi asfaltni pločnik. Le-ta pa je v svoji dimenziji žal samo zgleden primer, kako bi naj bil urejen ves pločnik ob obeh straneh Zadobrovske ceste od stare šole do križišča z Rjavo cesto. Obe stezi za pešce se namreč ob vsakem dežju naglo spreminjata v široke, komajda prehodne mlake. Smelejši pešci se jim sicer skušajo izogniti tako, da silijo na asfaltno cestišče, s čimer ogrožajo promet z vozili, vsi disciplinirani pa so prisiljeni globoko brodit po hodniških mlakah in zajemati vodo.

Ker v novem posloplju nastanjene službe (milica, pošta, in banka) usmerjajo k sebi zelo povečano število občanov, bi bilo nujno čimprej urediti prave pločnike na obeh straneh ceste.

Cetudi bi se komu zdelo, da spričo stabilizacijskih ukrepov predlagana asfaltna dopolnitev lahko še počaka, je vendarle res, da se potrebnim napravam in ureditvam tudi ob zategnjenem pasu ne bomo odrekli. In če pomislimo, da v tem primeru ne gre za velik strošek, pa še to, da je Polje v komunalni preskrbi proti Mostam domala zmeraj na drugem mestu, smemo pričakovati, da bo pristojna skupnost tej želji občanov skušala ustreči.

JANEZ LAMPIČ
POLJE

Odgovor občinske komunalne skupnosti

Gradnja pločnika ob Zadobrovske cesti od stare šole